

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, X

Druga strona postępowania: État belge

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że wniosek o wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej złożony przez obywatela państwa trzeciego z przyczyn humanitarnych na podstawie art. 25 tego kodeksu w przedstawicielstwie docelowego państwa członkowskiego położonym na terytorium państwa trzeciego z zamiarem złożenia tuż po przybyciu do tego państwa członkowskiego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a w następstwie – przebywania we wspomnianym państwie członkowskim przez ponad 90 dni w ciągu danego 180-dniowego okresu, nie jest objęty stosowaniem wspomnianego kodeksu, lecz w obecnym stanie prawa Unii Europejskiej jedynie prawem krajowym.

(¹) Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 września 2016 r. w sprawie T-277/16 TVR Italia/EUIPO – TVR Automotive (TVR ITALIA), wniesione w dniu 14 listopada 2016 r. przez TVR Italia Srl

(Sprawa C-576/16 P)

(2017/C 144/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: TVR Italia Srl (przedstawiciel: F. Caricato, avvocato)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, TVR Automotive Ltd

Postanowieniem z dnia 2 marca 2017 r. Trybunał (ósma izba) odrzucił odwołanie i obciążył TVR Italia Srl kosztami postępowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-753/15, Guccio Gucci SpA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Guccio Gucci SpA

(Sprawa C-674/14 P)

(2017/C 144/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Guccio Gucci SpA (przedstawiciele: V. Volpi, P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej; Guess? IP Holder LP

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie;
- obciążenie Spółki Guess kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

1. W niniejszym odwołaniu Guccio Gucci S.p.A. (zwana dalej „Gucci” lub „wnoszącą odwołanie”) wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (trzecia izba) w sprawie T-753/15 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd oddalił wniesioną przez Gucci skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 14 października 2015 r. w sprawie R 1703/2014-4 zmieniającą decyzję Wydziału Sprzeciwów z dnia 1 lipca 2014 r., w której to z kolei decyzji uwzględniono sprzeciw wniesiony przez Gucci wobec wskazania Unii Europejskiej w ramach rejestracji międzynarodowej nr 1090048 w klasie 9 („sporny znak towarowy”) dokonanej w imieniu Guess? IP Holder L.P. (zwanej dalej „Guess”).
2. Niniejsze odwołanie ma na celu wykazanie, iż Sąd dopuścił się błędu, twierdząc, że podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w brzmieniu przed zmianą (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”) nie stosuje się do spornego znaku towarowego. W szczególności Sąd, dokonując oceny podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą oznaczeniami, w wyraźny sposób przeinaczył przedstawione mu okoliczności faktyczne i dowody, a w konsekwencji niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 oraz uchybił ciężącemu na nim obowiązкови uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
3. Sąd wykluczył jakiekolwiek podobieństwo pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, opierając się na założeniu, że „właściwy krąg odbiorców [...] nie dostrzeże w [spornym] znaku towarowym wielkiej litery „G”, przedstawionej we wcześniejszych znakach towarowych, ale raczej abstrakcyjny motyw ozdobny. Co więcej, mając na uwadze stylizację oznaczenia i okoliczność, że jego elementy są splecione lub połączone, można by je postrzegać zarówno jako odtworzenie stylizowanych liter, takich jak wielka litera „X” lub litera „e”, jak i jako kombinację cyfr i liter, takich jak cyfra „3” i litera „e” (zob. w tym aspekcie pkt 32 zaskarżonego wyroku). To założenie jest w zaskarżonym wyroku kluczowym elementem, który doprowadził Sąd do wykluczenia jakiegokolwiek podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i w konsekwencji do zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
4. Jednakże powyższe założenie jest wyraźnie błędne. Wydaje się to oczywiste w świetle dokumentów złożonych w sprawie, które jednoznacznie wskazują, że właściwy krąg odbiorców dostrzeże wielką literę „G” w spornym znaku towarowym zgodnie z wynikami przedstawionej przez Gucci ankiety badającej postrzeganie przez odbiorców spornego znaku towarowego. To oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów miało wpływ na dokonaną przez Sąd ocenę skargi wniesionej przez Gucci: gdyby Sąd orzekł, że właściwy krąg odbiorców – lub przynajmniej część rzeczonych odbiorców – będzie postrzegać sporny znak towarowy jako kombinację wielkich liter „G”, mógłby nie wykluczyć podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i tym samym zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
5. Ponadto Sąd nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku uzasadnienia wyroku, ponieważ w swojej ocenie zupełnie pominął wspomnianą wyżej ankietę bez podania, nawet w sposób dorozumiany, jakichkolwiek powodów pozwalających na zrozumienie, dlaczego nie uwzględnił tego kluczowego dowodu.
6. W świetle powyższego Gucci wnosi do Trybunału o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz obciążenie zarówno EUIPO, jak i Guess kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) Dz. U. 2009, L 78, s. 1.